

Prima instanță: Jud. Botanica, mun. Chișinău
Jud. R. Pulbere
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
A.Panov, A.Pahopol, A. Minciuna

ÎN C H E I E R E

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sonetofon”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat a RM împotriva Consiliul comunei Băcioi, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Sonetofon” privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de Consiliul comunei Băcioi și Societatea cu Răspundere Limitată „Sonetofon” cu menținerea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La 01 februarie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat a RM s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul comunei Băcioi, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Sonetofon” privind anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 3/24 din 12 octombrie 2015 cu privire la aprobarea amplasării unei gherete pentru comercializarea aparatelor de telefon, accesorii, cartelelor de reîncărcare și prestarea serviciilor oferite de compania Orange Moldova SA.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin Decizia Consiliului comunei Băcioi nr. 3/24 din 12 octombrie 2015 a fost aprobată amplasarea unei gherete ușor demontabile a Societății cu Răspundere Limitată „Sonetofon” pe un teren cu o suprafață de 12 m.p situat în intravilanul satului Băcioi, str. Independenței.

A menționat că, efectuând controlul sub aspectul legal a Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 3/24 din 12 octombrie 2015, a constatat că aceasta este adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

A explicat că, potrivit actelor care au stat la baza adoptării Deciziei indicate, nu există un contract de locațiune sau titlu de autentificare a dreptului de proprietate a Societății cu Răspundere Limitată „Sonetofon” asupra terenului pe care este amplasată ghereta.

A relevat că, în termen de 60 de zile pârâtul nu a răspuns la notificarea nr.1304.OT4-2388 din 30 noiembrie 2015 prin care i s-a solicitat abrogarea Deciziei ca adoptată contrar legislației.

A solicitat anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 3/24 din 12 octombrie 2015.

Prin hotărârea judecătoria Botanica mun. Chișinău din 22 martie 2016 a fost admisă cererea de chemare în judecată a reclamantului Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat a RM.

S-a anulat decizia Consiliului comunei Băcioi nr. 3/24 din 12 octombrie 2015 cu privire la aprobarea amplasării unei gherete pentru comercializarea aparatelor de telefon, accesorii, cartelelor de reîncărcare și prestarea serviciilor oferite de compania Orange Moldova SA.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 s-au respins apelurile declarate de Consiliul comunei Băcioi și Societatea cu Răspundere Limitată „Sonetofon” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2016.

La 25 septembrie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Sonetofon” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 și a hotărârii Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 22 martie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 septembrie 2016, expediată în adresa părților la 24 octombrie 2016 (f.d 84), însă careva probe ce ar demonstra recepționarea acesteia de către părți la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 a fost depus la 25 septembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de

apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sonetofon” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sonetofon” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu